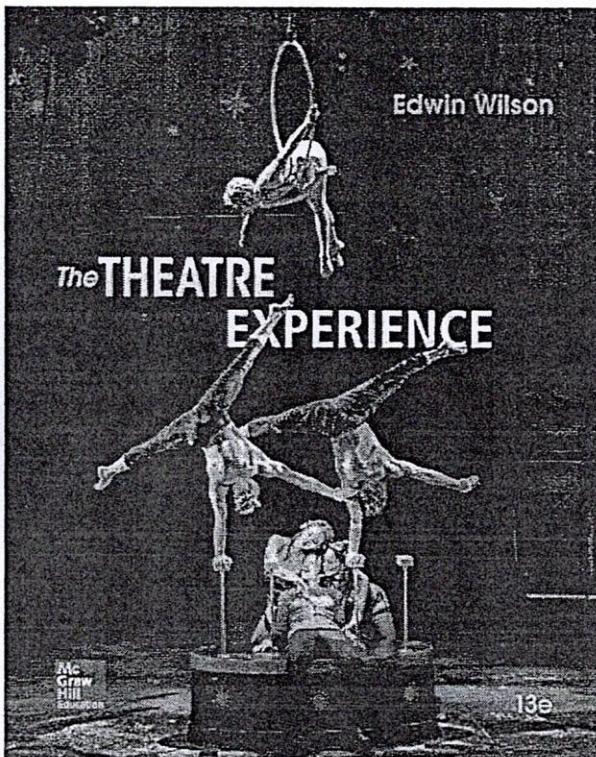

วิจารณ์หนังสือ The Theater Experience ของ Edwin Wilson

Book Review on "The Theater Experience" By Edwin Wilson

ชโอลอร์ จันทะวงศ์ *

ขั้นซึ่งอ้วหังสือหรือตำราเรียน ภาพแรกที่หลายคนคิดคือหนังสือเล่มหนาๆ เดิมเป็นด้วยข้อมูลที่อัดแน่น แม้จะยังถ้าเป็นภาษาอังกฤษ หลายคนอาจเห็นแล้วอดใจแต่หนังสือเรื่อง "The Theater Experience" เป็นทั้งหนังสือที่ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน ได้ความรู้และเป็นได้ทั้งตำราประกอบการเรียนการสอน ความสนุกในการติดตามเนื้อหาที่พร้อมทั้งได้รับความรู้ไปในตัวนั้น ข่ายลดตอนปัญหาที่ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่ายไปได้มาก เนื่องด้วยเนื้อหาที่ค่อนข้างทันสมัย น่าสนใจประกอบที่สวยงาม การออกแบบจัดวางรูปเล่ม ภายในที่มีลูกเล่นต่างๆ เช่น ภาพการตูน ภาพถ่าย ทั้งสีและขาวดำ รวมทั้งภาพระบบแผนผังต่างๆ ที่เข้าใจได้ง่าย ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายเวลาอ่าน ประกอบกับการใช้ภาษาที่ไม่ยากนัก สามารถเข้าใจได้ง่ายโดยแทบที่จะไม่ต้องพึ่งพาติดชั้นนารี

หนังสือเล่มนี้เมื่อได้อ่านแล้วคล้ายกับว่ากำลังชมสารคดีที่จะนำพาท่านผู้อ่านไปสู่โลกแห่งละครเวทีโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ด้านการละคร (The Elements of Theater) ทั้งเล่มแบ่งเนื้อหาออกเป็นห้าส่วนด้วยกัน ซึ่งในแต่ละส่วนก็จะมีรายละเอียดปลีกย่อยเจาะลึกลงไปในแต่ละหัวข้อดังนี้

เนื้อหาส่วนที่หนึ่ง "The Audience" กล่าวถึงผู้ชม (Audience) เป็นหลัก โดยรายละเอียดภายในหัวข้อนี้จะสอดแทรกความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับผู้แสดง การเกิดประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้ชมกับผู้แสดง จิตวิทยาของกลุ่มผู้ชม การมีส่วนร่วมและจินตนาการของผู้ชม อีกทั้งในเรื่องของการศึกษาพื้นภูมิหลัง ความคาดหวังและการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้ชมอีกด้วย

* ชโอลอร์ จันทะวงศ์

หัวหน้าภาควิชาสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

เนื้อหาส่วนที่สอง “The Performers and Director” กล่าวถึงนักแสดง (Performers) และผู้กำกับ (Director) เป็นการอธิบายถึงการแสดงที่เกิดขึ้นในอดีต มีตัวอย่างของบทละครให้อ่าน จากนั้นจะนำพาเข้าสู่เนื้อหาของการแสดงในปัจจุบัน หน้าที่และพัฒนาการของผู้กำกับและผู้ผลิตงาน (Producer)

เนื้อหาส่วนที่สาม “Purpose and Perspective” มีเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของ การละคร หัวข้อเรื่องและมุมมองของการแสดง โดยมีรายละเอียดปลีกย่อยที่สอดแทรกในเรื่องของ ละคร ประเพณีโศกนาฏกรรม (Tragedy) และละครดราม่า เร้มขัน (Serious Drama), ละครประเพณีสนุกนาฏกรรม (Comedy), ละครเพลง (Musical Theater) และความหลากหลายของการละครที่นำเสนอ อาทิเช่น Asian American Theater, Hispanic Theater, Native American Theater, Feminist Theater, Gay and Lesbian Theater เป็นต้น

เนื้อหาในส่วนที่สี่ “The Playwright: Dramatic structure and Dramatic Characters” นั้นจะถือเป็นโครงสร้างของบทละคร มีตัวอย่างเรื่องย่อของบทละครแนวแอบเสียดที่โด่งดัง เช่น “Waiting For Godot” ให้ได้ศึกษา โดยเมื่อเรียนรู้โครงสร้างของบทละครแล้ว ก็จะเข้าสู่หมวดของการสร้างสรรค์ บทละครอันประกอบไปด้วยรูปแบบ (Forms) ของการเขียนบทละคร การทำความรู้จักกับตัวละคร ประเภทต่างๆ และการสร้างสรรค์ตัวละคร (Characters)

เนื้อหาส่วนสุดท้ายในบทที่ห้า “The Designers : Environment and Visual Elements” มีเนื้อหาโดยรวมทั้งหมดเกี่ยวกับการออกแบบโดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้พื้นที่ของเวที (Stage) ประเภทและลักษณะต่างๆ ของเวที จุดประสงค์ในการออกแบบเวทีสำหรับการแสดงและสุนทรียะ (Aesthetic) ในการออกแบบเวที นอกจากนี้ยังกล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญอื่นๆ อันได้แก่เครื่องแต่งกายในการแสดง (Costumes) รวมทั้งแสงและเสียง (Light and Sound) บนเวที

ในบทส่งท้ายของหนังสือเล่มนี้จะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการละครของผู้เขียน ทั้ง ปัจจัยด้านความเสี่ยง และโอกาสต่างๆ ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในการแสดงละครเวที แม้ยังมีเรื่องย่อของละครดังๆ ที่นำเสนอ อาทิเช่น A raisin in the sun, Death of a Salesman, M. butterfly, Antigone, Waiting for Godot, Ghosts, A streetcar named Desire, Mother Courage and Her Children เป็นต้น

หนังสือเล่มนี้แนะนำสำหรับผู้ที่มีความสนใจด้านการแสดงละครเวทีมีประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ที่ศึกษาด้านการแสดงทั้งปริญญาตรีและปริญญาโท และในตอนท้ายของแต่ละบทยังมีคำ註释และแบบฝึกหัดให้ทำกันอีกด้วย

เมื่อได้อ่านแล้ว ผู้เขียนมีความเห็นว่าเนื้อหาโดยรวมของหนังสือเล่มนี้มีจุดเด่นคือความครบถ้วนของเนื้อหาและความสนุกสนาน น่าติดตามตลอดระยะเวลาในการอ่านแต่เนื้อหาบางประการอาจจะยังไม่ทันสมัยเท่าที่ควรนัก เนื่องจากในปัจจุบัน มีศิลปะแขนงใหม่ๆ ต่างๆ เกิดขึ้นและผสมผสานกันมากมายซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดศิลปะการแสดงในรูปแบบใหม่ที่มีมิติของการสื่อสารในขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้น อาทิเช่น การใช้ระบบดิจิทัลเข้ามา มีส่วนร่วมในจากหรือเวทีหรือกระทั่งระบบสามมิติที่เล่นประกอบไปพร้อมๆ กันกับนักแสดง ผู้อ่านจึงควรศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้ข้อมูลด้านการแสดงมีความทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ